

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	10
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	13
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	16
UCHWAŁY IZBY KARNEJ	18
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ	20
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	25
UCHWAŁA IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	27
UCHWAŁA IZBY WOJSKOWEJ	28
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ.....	29

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 36/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bydgoszczy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o podział majątku wspólnego, gdy w jego skład wchodzi spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego, a przedmiotem rozstrzygnięcia będzie również orzeczenie nakazujące wydanie i opuszczenie tego lokalu przez jednego z byłych małżonków drugiemu z nich, sąd ma obowiązek zawiadomić właściwą gminę o toczącym się postępowaniu w celu umożliwienia jej wzięcia w nim udziału i orzec wobec byłego małżonka, którego nakaz wydania lokalu dotyczy o jego uprawnieniu do otrzymania lokalu socjalnego lub braku takiego uprawnienia?”

III CZP 37/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bydgoszczy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy roszczenie o odsetki za opóźnienie w zapłacie ceny wynikającej z umowy sprzedaży zawartej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy (art. 554 k.c.) ulega przedawnieniu według zasad ogólnych wynikających z art. 118 k.c. – okresie trzyletnim, czy też według zasad przewidzianych dla roszczenia głównego, z którego wynikają – tj. art. 554 k.c., czyli w okresie dwuletnim?”

III CZP 38/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koszalinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. „Czy termin do wniesienia zażalenia na wydane po przeprowadzeniu posiedzenia jawnego postanowienie sądu w przedmiocie ogłoszenia upadłości rozpoczyna bieg od momentu ogłoszenia postanowienia, czy też od chwili jego doręczenia, stosownie do art. 16 § 2 prawa upadłościowego?

a w razie uznania, że termin ten należy liczyć od dnia doręczenia postanowienia:

2. Czy niepaństwowa uczelnia wyższa, działająca na podstawie zezwolenia Ministra Edukacji Narodowej i wpisana przez niego do rejestru uczelni niepaństwowych, której założycielem jest spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, mająca w swoim przedmiocie działalności świadczenie usług edukacyjnych, a która to uczelnia nie prowadzi działalności gospodarczej na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1990 r. Nr 65, poz. 385), ma zdolność upadłościową?”

III CZP 39/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy podlega ujawnieniu w dziale I-O księgi wieczystej, w łamie 5 «sposób korzystania z nieruchomości», przy wpisie wieczystego użytkowania, termin rozpoczęcia i zakończenia robót określony w umowie o przedłużeniu terminu zabudowy?”

III CZP 40/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. „Czy w sprawie o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, gdy w skład tego majątku wchodzi spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego w spółdzielni mieszkaniowej stosować należy przepisy ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733 ze zm.)?

a w razie pozytywnej odpowiedzi na powyższe pytanie:

Czy uczestnikami postępowania winny być wszystkie osoby, które mogą być obowiązane do opróżnienia tego lokalu (art. 15 ust. 1 ustawy) oraz gmina właściwa ze względu na miejsce położenia lokalu podlegającego opróżnieniu (art. 15 ust. 2 ustawy) i czy podmioty te zobowiązane są do wykazywania statusu podmiotu zainteresowanego (art. 510 k.p.c.)?

2. Czy w wyżej wymienionej sprawie zainteresowanym jest spółdzielnia mieszkaniowa będąca właścicielem?”

III CZP 41/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy norma przepisu art. 24 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2001 r. Nr 71, poz. 733 ze zm.) daje samodzielnią podstawę do domagania się przez osobę, w stosunku do której prawomocnym wyrokiem orzeczono eksmisję, ustalenia uprawnienia do otrzymania lokalu socjalnego z zasobów

gminy, w sprawie, w której ta gmina jest pozwaną?”

III CZP 42/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bydgoszczy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sytuacji gdy strona po raz kolejny, po prawomocnej odmowie wyłączenia wszystkich sędziów sądu okręgowego, działającego jako sąd drugiej instancji, składa natychmiast ponowny wniosek oparty na tych samych co poprzednio pozaustawowych przyczynach, sąd okręgowy może przystąpić do rozpoznawania apelacji, czy też powinien przekazać ten wniosek do rozpoznania sądowi przełożonemu?”

III CZP 43/03

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. „Czy w sytuacji gdy została zawarta umowa kredytowa pomiędzy bankiem a przedsiębiorstwem państwowym na cele sfinansowania inwestycji gospodarczej, a zatem roszczenia banku z tytułu tej umowy związane byłyby z prowadzeniem działalności gospodarczej, a następnie umowa ta została poręczona przez Skarb Państwa, który uregulował niespłacone przez dłużnika – przedsiębiorstwo państwowe – raty kredytu, to czy termin przedawnienia roszczenia regresowego poręczyciela – Skarbu Państwa – wobec dłużnika wynosi trzy lata czy dziesięć lat?

2. Czy dochodzenie przez Skarb Państwa roszczenia regresowego z tytułu poręczenia w drodze egzekucji administracyjnej, w toku której uchylono w trybie skargowym

postanowienie o odmowie jej umorzenia w związku z brakiem podstawy prawnej do prowadzenia egzekucji administracyjnej wierzytelności z tytułu poręczenia kredytu – przerywa bieg tego przedawnienia?”

III CZP 44/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy uczestnik postępowania o zamówienie publiczne w drodze przetargu nieograniczonego, który po otwarciu ofert powziął wiadomość o uchybieniach skutkujących wykluczeniem uczestników lub odrzuceniem ofert na podstawie art. 19.1. pkt 8 i 27a ustawy z 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 664), a który po powzięciu wiadomości nie wniósł protestu w terminie wynikającym z art. 82.1 wyżej wymienionej ustawy, może skutecznie wnieść ten środek odwoławczy po dokonaniu wyboru ofert z powołaniem się na te same zarzuty?”

III CZP 45/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy do rozstrzygnięcia sporu o ustalenie rodzaju czynszu obowiązującego w okresie od dnia 1 września 1998 r. do dnia 9 lipca 2001 r. i jego wysokości znajduje zastosowanie art. 56 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (tekst jedn.: Dz. U. z 1998 r. Nr 120 ze zm.), który to

przepis Trybunał Konstytucyjny uznał w wyroku z dnia 12 stycznia 2000 r., sygn. akt P.11/98 (Dz. U. Nr 3, poz. 46) za niezgodny z art. 63 ust. 4 w związku z art. 2 i art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz w związku z art. 1 Protokołu nr 1 do Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (Dz. U. z 1995 r. Nr 36, poz. 175 i z 1998 r. Nr 147, poz. 962), odraczając utratę mocy tego przepisu do dnia 11 lipca 2001 r.?”

III CZP 46/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy rada gminy działając na podstawie art. 20 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. Nr 106, poz. 1118 ze zm.) może podjąć ważną uchwałę w przedmiocie darowania nieruchomości stanowiącej własność gminy na rzecz repatrianta i jego małżonki, jako formę pomocy wyżej wymienionym osobom, zamierzającym osiedlić się na jej terenie?”

III CZP 47/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy oferent, którego oferta została wybrana przez zamawiającego w trybie ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 664), a który nie brał udziału w postępowaniu przed Zespołem Arbitrów przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych w Warszawie wywołanym odwołaniem innego oferenta i został wykluczony z przetargu wyrokiem Zespołu Arbitrów, jest legitymowany do

wniesienia od tego wyroku skargi do sądu powszechnego oraz czy występuje wówczas jako interwenient uboczny po stronie zamawiającego i czy jest związany terminem do wniesienia skargi służącym zamawiającemu?”

III CZP 48/03

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy następuje umorzenie wierzytelności w następstwie oświadczenia o potrąceniu złożonego w ciągu roku przed ogłoszeniem upadłości przez dłużnika przyszłego upadłego, który w tym okresie nabył przeciwko niemu wierzytelność wiedząc o podstawach ogłoszenia upadłości – art. 35 § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. Prawo upadłościowe (tekst jedn.: Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512 ze zm.)?”

III CZP 49/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. „Czy po śmierci mocodawcy czynność prawna dokonana przez pełnomocnika w granicach pierwotnego umocowania jest ważna i wywołuje skutki prawne dla spadkobiercy, mimo, iż druga strona o wygaśnięciu umocowania nie wiedziała i nie mogła z łatwością się dowiedzieć (art. 105 k.c. w zw. z art. 101 § 2 k.c.)?”

2. Jeżeli odpowiedź na pierwsze pytanie będzie pozytywna, to czy spadkobierca najemcy w zakresie prawa najmu może być uznany za «nabywcę» i «najemcę» o których mowa w art. 28 ust. 2 i

3 oraz art. 34 pkt 1 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami z 21 sierpnia 1997 r. (tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 6, poz. 70), tj. czy ma roszczenie o zawarcie umowy sprzedaży nieruchomości w postaci lokalu mieszkalnego na warunkach preferencyjnych wynikających z protokołu rokowań?”

III CZP 50/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przesłanką nabycia własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego, dla którego założona była księga wieczysta, umową sprzedaży, zawartą pod rządami ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 1995 r. Nr 54, poz. 288 z późn. zm.), jest wpis do księgi wieczystej?”

III CZP 51/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy umorzenie postępowania administracyjnego o odszkodowanie, wszczętego na wniosek o którym mowa w art. 160 § 1 k.p.a., w oparciu o art. 105 § 1 tego kodeksu z uzasadnieniem, że kwestia zasadności roszczenia odszkodowawczego została już negatywnie rozstrzygnięta decyzją administracyjną poprzedzającą wcześniejszy proces sądowy o odszkodowanie otwiera w świetle art. 160 § 5 k.p.a. tej ustawy drogę do dochodzenia przed sądem powszechnym roszczenia o naprawienie szkody powstałej według twierdzeń strony powodowej po upływie okresu objętego poprzednim procesem odszkodowawczym?”

III CZP 52/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy akcje pracownicze nabyte nieodpłatnie w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 118, poz. 561 ze zm.) przez jednego z małżonków po ustaniu wspólności ustawowej z uwzględnieniem stażu pracy w okresie tej wspólności podlegają rozliczeniu w sprawie o podział majątku dorobkowego na zasadzie ekspektatywy, a jeśli tak, to jaki moment decyduje o powstaniu tej ekspektatywy i zaliczeniu jej w skład majątku dorobkowego?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 7/03 – z dnia 4 kwietnia 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy

Wysokość kaucji zabezpieczającej pokrycie należności z tytułu najmu lokalu w domu należącym do towarzystwa budownictwa społecznego ustala się na podstawie przepisu art. 32 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) także po wejściu w życie ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733 ze zm.).

III CZP 10/03 – z dnia 4 kwietnia 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach:

1. „Czy dopuszczalne jest zażalenie wierzyciela oznaczonego w tytule egzekucyjnym na postanowienie sądu o nadaniu klauzuli wykonalności na rzecz osoby, na którą przeszły uprawnienia po powstaniu tego tytułu (art. 788 § 1 k.p.c. w zw. z art. 795 k.p.c.)?

2. W przypadku pozytywnej odpowiedzi na powyższe pytanie: od jakiej chwili należy liczyć bieg terminu z art. 394 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. do wniesienia zażalenia przez wierzyciela oznaczonego w tytule egzekucyjnym?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 11/03 – z dnia 4 kwietnia 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gdańsku:

„Czy dopuszczalna jest droga sądowa do dochodzenia przez spółkę wodną należności za wprowadzanie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych objętych działalnością spółki wodnej od osób, które nie są członkami spółki wodnej?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 20/03 – z dnia 10 kwietnia 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Jeżeli kilka osób zgłasza interwencje uboczne w jednym piśmie procesowym, każda z nich uiszcza wpis od swojej interwencji.

III CZP 21/03 – z dnia 10 kwietnia 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu

Przewidziane w art. 4 § 1 pkt 6 Prawa o postępowaniu układowym wyłączenie z postępowania układowego wierzytelności zabezpieczonych hipoteką odnosi się do hipoteki ustanowionej na nieruchomości dłużnika; nie dotyczy natomiast hipoteki obciążającej nieruchomości osób trzecich.

III CZP 23/03 – z dnia 10 kwietnia 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku

Wierzytelności Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z tytułu wypłaconych świadczeń pracowniczych podlegają zaspokojeniu według kolejności przewidzianej w art. 1025 § 1 pkt 3 i 6 k.p.c.

III CZP 3/03 – z dnia 11 kwietnia 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

W razie oddania protestu w polskim urzędzie pocztowym, termin przewidziany w art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 664 ze zm.) jest zachowany tylko wtedy, gdy zamawiający mógł przed jego upływem zapoznać się z treścią protestu.

III CZP 15/03 – z dnia 11 kwietnia 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Droga sądowa w sprawie, w której Skarb Państwa – urząd celny domaga się na podstawie art. 527 k.c. ochrony należności z tytułu długu celnego, jest dopuszczalna.

III CZP 22/03 – z dnia 16 kwietnia 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

Wysokość roszczenia odszkodowawczego przysługującego właścicielowi lokalu od gminy (art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego – Dz. U. Nr 71, poz. 733 ze zm.) stanowi różnica między odszkodowaniem jakie mógłby on otrzymać na podstawie art. 18 ust. 2 tej ustawy, a należnym od byłego lokatora uprawnionego do lokalu socjalnego.

III CZP 8/03 – z dnia 25 kwietnia 2003 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego, nadając jej moc zasady prawnej

Sobota nie jest dniem uznanym ustawowo za wolny od pracy w rozumieniu art. 115 k.c. w związku z art. 165 § 1 k.p.c.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

V CK 370/02 – wyrok z dnia 10 października 2002 r.

Dochodzenie stwierdzenia przez sąd nieważności czynności prawnej nie podlega ocenie na podstawie art. 5 k.c.

V CKN 1253/00 – wyrok z dnia 10 października 2002 r.

Nie stanowi naruszenia obowiązków statutowych, uzasadniającego wykluczenie członka ze spółdzielni mieszkaniowej, niespłacanie kredytu mieszkaniowego według zasad i w wysokości ustalonych przez spółdzielnię, jeżeli są one sporne. Na spółdzielni spoczywa ciężar wykazania prawidłowości ustalenia żądanej od członka należności.

V CKN 1796/00 – wyrok z dnia 10 października 2002 r.

Ciężar udowodnienia przewidzianego w art. 512 k.c. zawiadomienia dłużnika przez zbywcę o przelewie spoczywa na nabywcy wierzytelności. Przedłożenie potwierdzenia nadania przesyłki poleconej nie zawsze wystarcza do udowodnienia doręczenia tej przesyłki adresatowi.

I CKN 997/00 – wyrok z dnia 11 października 2002 r.

Dopuszczalne jest zastrzeżenie w umowie pożyczki – udzielonej przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w celu realizacji inwestycji o charakterze ekologicznym i służącej ochronie środowiska – kary pieniężnej o funkcjach prewencyjno-represyjnych, motywującej dłużnika do

wykonania świadczenia niepieniężnego w terminie (art. 353¹ k.c.).

III CKN 271/01 – wyrok z dnia 22 października 2002 r.

Przepis art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. Nr 47, poz. 241 ze zm.) stanowi podstawę orzeczenia zakazującego konkretnych, niedozwolonych działań konkurencyjnych, które zagroziły lub naruszyły interes innego przedsiębiorcy.

III CZ 96/02 – postanowienie z dnia 6 listopada 2002 r.

Wartość przedmiotu zaskarżenia oznaczona w kasacji dotyczącej nieuwzględnionego w całości bądź części zarzutu zatrzymania nie może być wyższa niż wartość przedmiotu sporu.

V CKN 348/01 – postanowienie z dnia 20 listopada 2002 r.

Wierzytelność z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne może być zabezpieczona hipoteką przymusową na użytkowaniu wieczystym.

V CKN 1411/00 – wyrok z dnia 26 listopada 2002 r.

1. Weksel niezpełny w chwili wystawienia (*in blanco*), może zostać uzupełniony przez wpisanie jako sumy wekslowej sumy wierzytelności, na zabezpieczenie której został wystawiony. Przy uzupełnieniu weksla nie jest wykluczona możliwość uwzględnienia innych wierzytelności istniejących między stronami, wszakże musi to wynikać z zawartego przez nie porozumienia w przedmiocie uzupełnienia weksla.

2. Określenie w art. 48 pkt 4 prawa wekslowego, że maksymalna wysokość prowizji komisowej może wynosić „jedną

szóstą od sta od sumy wekslowej”, oznacza 1/6% (jedną szóstą procenta) sumy wekslowej.

III CZ 110/02 – postanowienie z dnia 5 grudnia 2002 r.

Doręczenie stronie wezwania do uiszczenia wpisu określonej wysokości od pisma procesowego jest równoznaczne z doręczeniem odpisu zarządzenia przewodniczącego w tym przedmiocie, na które przysługuje zażalenie (art. 22 ust. 1 ustawy z 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 88).

V CKN 1581/00 – wyrok z dnia 12 grudnia 2002 r.

Przesłanką odpowiedzialności z art. 448 k.c. jest nie tylko bezprawne, ale i zawinione działanie sprawcy naruszenia dobra osobistego.

I CKN 1268/00 – wyrok z dnia 18 grudnia 2002 r.

W razie oddania przez jednostkę samorządu terytorialnego w użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowej zabudowanej i sprzedaży usytuowanego na niej budynku, nie wpisanej do rejestru zabytków i położonej na obszarze wpisanego do rejestru zabytków zespołu budowlanego (osiedla) o wartości historycznej oraz (lub) w obrębie strefy objętej ochroną konserwatorską ze względu na założenia urbanistyczne (układ ulic i zabudowę), nie mają zastosowania art. 68 ust. 3 i art. 73 ust. 4 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 ze zm.) dotyczące obowiązkowego obniżenia ceny i opłaty z tytułu użytkowania wieczystego.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 18/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy użyte w art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 904 ze zm.) określenie «wbrew warunkom uprawnienia» obejmuje także zaniechanie uiszczenia wynagrodzenia autorskiego i składania rozliczeń programowo-finansowych, do których nadający (operator sieci kablowych) zobowiązał się w umowie licencyjnej z podmiotem uprawnionym (Stowarzyszenie Autorów ZAiKS), czy też odnosi się ono tylko do technicznych ograniczeń rozpowszechniania zawartych w tejże umowie?»

I KZP 19/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. „Czy wynikający z treści przepisu art. 66 § 3 k.k. materialnoprawny warunek pojednania się pokrzywdzonego ze sprawcą jest spełniony również wtedy, gdy w przypadku nieżyjącego pokrzywdzonego pojednanie takie nastąpiło między jego żoną, która jako osoba najbliższa wykonywała jego prawa, a sprawcą zdarzenia?

a w razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej:

2. Czy warunek pojednania w sytuacji, o której mowa w pkt 1 będzie spełniony także wtedy gdy nastąpi ono pomiędzy sprawcą

zdarzenia a jedną spośród osób najbliższych pokrzywdzonemu wymienionych w przepisie art. 115 § 11 k.k.?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 8/03 – z dnia 30 kwietnia 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Przeniesienie w stan spoczynku prokuratora, który złożył oświadczenie o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428 ze zm.), nie jest odwołaniem go z funkcji publicznej w rozumieniu art. 18a ust. 5 tej ustawy.

I KZP 10/03 – z dnia 30 kwietnia 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Rzeszowie:

„Czy dopuszczalne jest prowadzenie postępowania sądowego o wykroczenie skarbowe w trybie zwyczajnym?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 12/03 – z dnia 30 kwietnia 2003 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

Asesor komorniczy nie jest funkcjonariuszem publicznym w rozumieniu art. 115 § 13 pkt 3 k.k., jednakże przyjąć należy, że posiada on status funkcjonariusza publicznego w rozumieniu tego przepisu, gdy pełni zlecone mu obowiązki zastępcy komornika na podstawie art. 26 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 133, poz. 882 ze zm.), bądź prowadzi czynności egzekucyjne zlecone mu przez komornika w

trybie art. 33 tej ustawy.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

V KK 140/02 – postanowienie z dnia 15 października 2002 r.

1. W sądowym postępowaniu ekstradycyjnym prawdopodobieństwo naruszenia, określonych w postanowieniach art. 3 i 6 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, praw i minimalnych standardów procesowych wobec osoby ściganej za przestępstwo pospolite musi być rezultatem ustaleń odnoszących się do praktyki organów państwa wzywającego w sprawach tego rodzaju i nie może być ustalane wyłącznie w drodze domniemania wywiedzionego ze sposobu stosowania prawa w sprawach o wyraźnie innym charakterze.

2. Prawdopodobieństwo nierespektowania postanowień Europejskiej Konwencji jest istotne i stanowi przyczynę odmowy wydania na podstawie art. 604 § 1 pkt 5 k.p.k., jeżeli ustalone zostało na podstawie faktów przekonujących o istnieniu rzeczywistego ryzyka traktowania danej osoby sprzecznie z treścią tych postanowień.

3. Jeżeli stanowisko sądu prowadzić ma do pozbawienia podmiotu prawa międzynarodowego uprawnienia do jurysdykcji, to uzasadnienie takiego stanowiska wynikać musi z wagi argumentacji prawnej i wskazywać powody, dla których przyczyny odmowy wydania są istotniejsze od bezkarności osoby ściganej.

IV KKN 634/99 – postanowienie z dnia 17 października 2002 r.

Sformułowany w art. 12 ust. 1 pkt 1 prawa prasowego wymóg

szczególnej staranności należy rozumieć jako zalecenie kierunkowe, wskazujące na zasady oceniania zachowania dziennikarza m.in. przez sądy. Wymóg ten zakłada każdorazową potrzebę konstruowania modelu działania o szczególnie surowych, wymagających kryteriach, stanowiących wzorzec, z którym porównywać należy kwestionowane zachowanie dziennikarza podczas wykorzystywania zebranych informacji. Wymóg szczególnej staranności to nakaz zachowania szczególnej, wyjątkowej ostrożności przy zbieraniu i wykorzystywaniu materiałów prasowych.

III KK 283/02 – postanowienie z dnia 4 listopada 2002 r.

Określenie w przepisie znamion typu czynu zabronionego, określonego w art. 300 § 2 k.k. wskazuje, że kryminalizacja zawężona została do tych tylko postaci udaremniania przez dłużnika egzekucji, które prowadzą do skutku w postaci udaremnienia lub uszczuplenia zaspokożenia wierzyciela.

III KZ 47/02 – postanowienie z dnia 26 listopada 2002 r.

Rozpoznanie przez sąd rejonowy zażalenia pokrzywdzonego na postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego w stosunku do określonej osoby o określone czyny w sytuacji, gdy uprzednio sąd ten rozpoznał już wcześniej zażalenie podejrzanego na to orzeczenie i utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie, oznacza orzekanie w sprawie, w której postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało już prawomocnie zakończone i stanowi tym samym naruszenie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

II KKN 208/01 – postanowienie z dnia 3 grudnia 2002 r.

Jeżeli funkcjonariusz publiczny uzależnia od otrzymania korzyści majątkowej czynność służbową, do której wykonania był nie tylko uprawniony, lecz także zobowiązany przepisami prawa, to zachowanie takie wyczerpuje znamiona określone w § 4 i 3 art. 228 k.k. i uzasadnia przyjęcie kumulatywnego zbiegu obu tych przepisów stosownie do art. 11 § 2 k.k.

V KK 135/02 – postanowienie z dnia 11 grudnia 2002 r.

Sędzia, który wydał postanowienie kończące postępowanie w sprawie, a następnie, w wyniku uwzględnienia – w trybie art. 463 § 1 k.p.k. – zażalenia wniesionego na to postanowienie, uchylił je, nie jest wyłączony od dalszego udziału w sprawie na podstawie art. 40 § 1 pkt 7 k.p.k. z mocy prawa.

II KKN 314/01 – postanowienie z dnia 21 stycznia 2003 r.

Protokoły zeznań złożonych w postępowaniu przygotowawczym przez świadka określonego w art. 182 § 1 k.p.k. mogą być odczytane na rozprawie na podstawie art. 391 § 1 k.p.k., jeżeli świadkowi nie można doręczyć wezwania.

II KZ 61/02 – postanowienie z dnia 3 lutego 2003 r.

Adwokat ma prawo sporządzić i podpisać kasację we własnej sprawie, to znaczy w sprawie, w której występuje w charakterze oskarżyciela posiłkowego, powoda cywilnego bądź oskarżonego.

III KKN 506/00 – postanowienie z dnia 4 lutego 2003 r.

Wykorzystanie pustego opakowania – jeżeli nie jest to opakowanie na które rozciąga się prawo ochronne używania znaku

towarowego – przez innego przedsiębiorcę, po uprzednim oznaczeniu opakowania jego własnym znakiem towarowym, nie narusza zakazu zawartego w art. 306 k.k.

V KK 241/02 – postanowienie z dnia 5 lutego 2003 r

Z uwagi na treść art. 1 § 2 k.k.w. oraz podstawy kasacji określone w art. 523 § 1 k.p.k., niedopuszczalne jest zaskarżenie kasacją prawomocnych postanowień sądu wydawanych w postępowaniu wykonawczym w zakresie, w jakim podlegają one korygowaniu w trybie przewidzianym w art. 24 § 1 k.k.w.

III KKN 513/00 – wyrok z dnia 6 lutego 2003 r

Nie każde naruszenie przez pracodawcę lub działającego w jego imieniu przepisów art. 32 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (jedn. tekst: Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 234 ze zm.), gwarantujących ochronę stosunku pracy działaczy związków zawodowych, stanowi rażące naruszenie prawa pracy w rozumieniu art. 281 pkt 3 k.p. W szczególności nie zawsze stanowi takie naruszenie rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia, gdy zaistniały ku temu określone w K.P. przyczyny, a nie dochowano jedynie wymaganej procedury rozwiązania.

IV KKN 243/00 – wyrok z dnia 11 lutego 2003 r

Skoro uczestnik bójki, w której człowiek narażony był na utratę życia lub ciężki uszczerbek na zdrowiu, spowodował umyślnie naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia innej osoby na czas powyżej siedmiu dni, to jego czyn – dla pełnej charakterystyki prawnokarnej – powinien być kwalifikowany jako jedno przestępstwo, określone w art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w

zw. z art. 11 § 2 k.k.

I KZP 2/03 – postanowienie z dnia 27 marca 2003 r.

Przedawnienie wykroczenia określonego w art. 57 k.k.s. rozpoczyna swój bieg od popełnienia tego czynu, czyli od ustania, wywołanego zachowaniem sprawcy, stanu bezprawnego, tzn. uporczywego naruszenia przez niego obowiązku płacenia podatku w terminie, i wynosi rok, a gdyby w tym czasie wszczęto przeciwko jego sprawcy postępowanie, przedłuża się do 2 lat od czasu popełnienia tego czynu.

Wykroczenie uporczywego niepłacenia podatku w terminie, przewidziane w art. 57 § 1 k.k.s., jest popełnione dopiero w momencie zakończenia stanu niezgodnego z prawem i nie można z niego eliminować poszczególnych zachowań, które łącznie dopiero stwarzają karalną uporczywość w niepłaceniu podatku, chyba że okres ten był już tak długi, że całe zobowiązanie podatkowe (niezapłacony podatek) uległo, stosownie do przepisów podatkowych, przedawnieniu.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III PZP 6/03

Pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy w Gdańsku z/s w Gdyni przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepis art. 60 ust. 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408 ze zm.) stanowi *lex specialis* w stosunku do przepisu art. 23¹ kodeksu pracy w zakresie odpowiedzialności za zobowiązania likwidowanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej, a w konsekwencji czy uchwała organu założycielskiego o przejęciu zobowiązań i należności likwidowanego SP ZOZ-u wydana na podstawie legitymacji zawartej w art. 60 ust. 4b op. cit. ustawy wyłącza odpowiedzialność Niepublicznego ZOZ-u za zobowiązania SP ZOZ-u wobec pracowników przejętych w trybie art. 23¹ kodeksu pracy?”

III UZP 7/03

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wypłacany przy emeryturze dodatek kombatancki podlega weryfikacji na podstawie przepisów art. 90 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.)?”

III UZP 8/03

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

1. „Czy sprawa o jednorazowe odszkodowanie przewidziane w art. 5a ustawy z dnia 2 września 1994 r. o świadczeniach pieniężnych i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach i zakładach wydobywania rud uranu (Dz. U. Nr 111, poz. 537 ze zm.) stanowi sprawę z zakresu ubezpieczeń społecznych, czy też jest to sprawa o charakterze cywilnym?

2. Czy w sytuacji kiedy uprawniony do jednorazowego odszkodowania zmarł, należne świadczenie może być dochodzone przez spadkobierców jako podlegające dziedziczeniu na podstawie art. 922 § 1 kodeksu cywilnego, czy też podlega wyłączeniu ze spadku jako prawo ściśle związane z osobą zmarłego (art. 922 § 2 kodeksu cywilnego)?”

**UCHWAŁA IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

III PZP 4/03 – z dnia 16 kwietnia 2003 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w Olsztynie:

Odszkodowanie przewidziane w § 6 Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” z dnia 4 stycznia 1999 r. w brzmieniu z dnia 1 stycznia 2000 r., jest innym świadczeniem z tytułu rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu art. 50 ust. 3 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 84, poz. 948 ze zm.).

UCHWAŁA IZBY WOJSKOWEJ

WZP 1/03 – z dnia 17 kwietnia 2003 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich:

„Czy stwierdzona przez Wojskową Komisję Lekarską ex post trwała niezdolność żołnierza do służby wojskowej z powodu zapadnięcia na chorobę psychiczną w czasie pełnienia tej służby, która nie znosiła, ani w znacznym stopniu nie ograniczała jego poczytalności w czasie, ale pozostawała w związku z popełnieniem czynu karalnego przeciwko obowiązkowi pełnienia służby wojskowej lub zasadom dyscypliny wojskowej jest uzewnętrznieniem tak istotnej przesłanki indywidualizującej ów czyn, że *in concreto* zobowiązuje sąd orzekający do rozważania warunków uzasadniających przestępność takiego czynu?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WZ 42/02 – postanowienie z dnia 13 grudnia 2002 r.

1. Z faktu, że art. 35 § 2 k.p.k. odnosi się do sytuacji, w której sąd na rozprawie głównej stwierdza, iż albo „nie jest właściwy miejscowo”, co jest równoznaczne z konstatacją, że właściwy pod tym względem jest inny sąd równorzędny albo że „właściwy jest sąd niższego rzędu”, wynika, iż jakkolwiek chodzi tu o różne rodzaje właściwości, to jednak zawsze w ramach jednej i tej samej struktury sądów – powszechnych bądź wojskowych.

2. Przekazanie sprawy przez sąd wojskowy sądowi powszechnemu na podstawie art. 12 pkt 3 p.w.k.p.k. nie jest rezultatem ustania właściwości sądów wojskowych w ogóle, gdyż zwolnienie żołnierza z czynnej służby wojskowej tego nigdy nie powoduje (art. 12 pkt 2 p.w.k.p.k.), lecz stanowi jedynie wynik niejako „zrzeczenia się” tej właściwości w konkretnym wypadku ze względów celowościowych. Przekazanie to leży w granicach uprawnień sądu wojskowego, a nie jego obowiązków, przy czym może nastąpić tylko pod warunkiem wykazania, że a) możliwość ta nie jest wyłączona z przyczyn określonych w tym przepisie, b) skorzystanie z tej możliwości uzasadnione jest celem procesu karnego (art. 2 § 1 k.p.k.).

3. Zaprezentowane w postanowieniu SN z dnia 7 lutego 1995 r., WZ 25/95 (OSNKW 1995, z. 5-6, poz. 39, t. 2) stanowisko dotyczące stosowania art. 25 § 1 i art. 567 § 1 k.p.k. z 1969 r., pozostaje aktualne – z uwzględnieniem jedynie różnic w kwestii zaskarżalności – w relacji między przepisami art. 35 § 1 i art. 650 § 1

k.p.k. oraz, *mutatis mutandis*, w odniesieniu do sytuacji określonych w art. 35 § 1 k.p.k. i w art. 12 pkt 3 p.w.k.p.k.

WK 44/02 – wyrok z dnia 20 grudnia 2002 r.

1. Z zastrzeżeniem art. 317 § 2 k.k., kary i środki karne przewidziane przepisami rozdziału XXXVIII kodeksu karnego, mogą być stosowane wyłącznie wobec żołnierzy, czyli osób, które pełnią czynną służbę wojskową (art. 115 § 17 k.k.) w chwili orzekania. Jedynym wyjątkiem w tym zakresie jest wypadek określony w art. 328 k.k.

2. Możliwość orzeczenia w stosunku do żołnierza kary aresztu wojskowego na podstawie art. 329 k.k. zachodzi jedynie w wypadku, w którym kara ta nie jest przewidziana w sankcji za dane przestępstwo.

3. W stosunku do sprawcy przestępstwa określonego w art. 338 § 1 k.k., który w chwili orzekania nie jest już żołnierzem, orzeczenie kary ograniczenia wolności pozostaje możliwe, jednakże nie na podstawie art. 330 k.k., lecz na zasadach ogólnych, a w szczególności na podstawie art. 58 § 3 k.k.

WA 69/02 – wyrok z dnia 10 stycznia 2003 r.

W sytuacji, w której doszło do podrobienia dokumentu w celu użycia go za autentyczny (art. 270 § 1 k.k.), a następnie przekazania tego dokumentu innej osobie, aby ta, używając go jako autentycznego, dokonała wyłudzenia mienia (art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k.), możliwe jest w zależności od okoliczności konkretnej sprawy uznanie pierwszego z tych czynów za przestępstwo współukarane.

WK 48/02 – postanowienie składu 7 sędziów z dnia 22 stycznia 2003 r.

Naczelny Prokurator Wojskowy może wnieść do Izby Wojskowej Sądu Najwyższego kasację przewidzianą w art. 521 k.p.k., gdyż na podstawie art. 657 § 1 k.p.k. dysponuje uprawnieniami procesowymi Prokuratora Generalnego, a ustawa w tym wypadku nie stanowi inaczej.